

## USNESENÍ

Nejvyšší správní soud rozhodl v senátu složeném z předsedkyně Evy Šonkové a soudců Tomáše Kocourka a Sylvy Šiškeové v právní věci žalobce: **Mgr. Václav Voříšek**, se sídlem Pod Kaštany 245/10, Praha 6, proti žalovanému: **Ministerstvo dopravy**, se sídlem nábreží Ludvíka Svobody 1222/12, Praha 1, ve věci ochrany před nezákonným zásahem žalovaného, o kasační stížnosti žalobce proti usnesení Městského soudu v Praze ze dne 2. 9. 2025, č. j. 18 A 59/2024-306,

### t a k t o :

- I. Řízení **se zastavuje**.
- II. Žádný z účastníků **nemá** právo na náhradu nákladů řízení o kasační stížnosti.

### O d ů v o d n ě n í :

[1] Nejvyšší správní soud (NSS) obdržel dne 8. 9. 2025 kasační stížnost, kterou žalobce (stěžovatel) brojí proti v záhlaví označenému usnesení Městského soudu v Praze. Současně s podáním kasační stížnosti stěžovatel neuhradil soudní poplatek. NSS jej proto výrokem I usnesení ze dne 11. 3. 2026, č. j. 2 As 203/2025-16, vyzval, aby tak učinil ve lhůtě patnácti dnů ode dne jeho doručení. Dne 25. 3. 2026 byla NSS doručena žádost stěžovatele o osvobození od soudních poplatků z důvodu, že je „*dlouhodobě nemocný a v pracovní neschopnosti, což je vážná sociální událost a jeho sociální situace je nepříznivá*“.

[2] Usnesením ze dne 7. 5. 2026, č. j. 2 As 203/2025-36, NSS žádost o osvobození od soudních poplatků zamítl, neboť stěžovatel nedostatečně konkrétně, úplně a přesvědčivě své majetkové a příjmové poměry vylíčil a odpovídajícím způsobem je nedoložil. Zároveň jej vyzval k úhradě soudního poplatku a stanovil mu k tomu lhůtu patnácti dnů od doručení usnesení. Současně ho poučil o následcích, které nastanou, nezaplatí-li soudní poplatek nebo zaplatí-li jej pozdě.

[3] Podle § 47 písm. c) zákona č. 150/2002 Sb., soudní řád správní (s. ř. s.), soud řízení usnesením zastaví, stanoví-li tak tento nebo zvláštní zákon. Podle § 4 odst. 1 písm. d) zákona č. 549/1991 Sb., o soudních poplatcích, vzniká poplatková povinnost podáním kasační stížnosti. Podle § 9 odst. 1 zákona o soudních poplatcích soud vyzve poplatníka k zaplacení poplatku, nebyl-li tento poplatek zaplacen společně s podáním kasační stížnosti, a určí mu

k tomu lhůtu alespoň 15 dnů; výjimečně může určit lhůtu kratší. Podle stejného ustanovení soud po marném uplynutí této lhůty řízení zastaví, přičemž k zaplacení poplatku po marném uplynutí lhůty se nepřihlíží.

[4] Usnesení s výzvou k zaplacení soudního poplatku bylo stěžovateli doručeno dne 7. 5. 2026. Poslední den lhůty k zaplacení soudního poplatku tak připadl na pátek 22. 5. 2026.

[5] Na výzvu reagoval stěžovatel podáními doručenými Nejvyššímu správnímu soudu ve dnech 21. 5. 2026 a 22. 5. 2026, v nichž opětovně požádal o osvobození od soudních poplatků. První žádost odůvodnil novou skutečností spočívající v přetrvávající nemoci a pracovní neschopnosti i po 20. 5. 2025. Druhou žádost opřel o zhoršení své sociální a zdravotní situace, neboť další lékařská kontrola je plánována až na 1. 7. 2026 a do té doby nebude minimálně výdělečně aktivní. Současně poukázal na užívání léků, které mu brání být ve věci kvalifikovaně činný a vyvolávají u něj spavost.

[6] Podle judikatury „o opakované žádosti o osvobození od soudního poplatku v rámci jednoho řízení je soud povinen rozhodnout jen v případě, že tato žádost obsahuje nové, dříve neuplatněné skutečnosti, zejména došlo-li ke změně poměrů účastníka řízení“ (rozsudek NSS ze dne 17. 6. 2008, č. j. 4 Ans 5/2008-65). Pokud opakovaná žádost takové nové informace neobsahuje, nerozhoduje o ní soud vůbec (rozsudek NSS ze dne 28. 7. 2011, č. j. 8 As 65/2010-106, bod 10). Jak také uvedl NSS v rozsudku ze dne 31. 1. 2022, č. j. 2 Afs 141/2021-46, bodu 20, v nové žádosti se nelze dovolávat skutečností, které existovaly již v době rozhodování o první žádosti, a to přestože je žadatel v první žádosti neuplatnil.

[7] Stěžovatel svou opakovanou žádost ze dne 21. 5. 2026 odůvodnil tvrzením o pokračující pracovní neschopnosti a nemoci, což však nepředstavuje novou okolnost ve smyslu citované judikatury. Zdravotní stav stěžovatele a s ním související omezení byla zohledněna již při posuzování jeho první žádosti o osvobození (viz usnesení č. j. 2 As 203/2025-36, bod 9). Otázku osvobození od soudních poplatků na základě totožných skutečností, které nepředstavují změnu poměrů, nýbrž pouze jejich pokračování, nelze opakovaně otevírat. Takový postup by byl v rozporu s účelem institutu osvobození od soudních poplatků i se zásadou procesní ekonomie.

[8] NSS samostatně nerozhodoval ani o další opakované žádosti, doručené mu poslední den lhůty pro zaplacení soudního poplatku, tj. dne 22. 5. 2026. Stěžovatel sice tvrdil, že není schopen ze zdravotních důvodů před soudem kvalifikovaně jednat ani blíže odůvodnit žádost o osvobození od soudních poplatků a předložit příslušné listiny, NSS však považuje toto tvrzení za nevěrohodné.

[9] Stěžovatel chtěl situaci řešit ustanovením opatrovníka nebo prodloužením lhůty k předložení skutečností odůvodňujících žádost o osvobození od soudních poplatků. Soud ho proto vyzval, aby si zvolil zástupce, případně aby svá tvrzení týkající se zdravotního stavu doložil relevantními podklady, anebo aby sdělil, kdo je jeho ošetřujícím lékařem, a zda souhlasí s tím, aby si soud od něho vyžádal informace o jeho zdravotním stavu. Tyto skutečnosti považoval za nezbytné zjistit, aby mohl posoudit, zda je namístě stěžovateli

pokračování

ustanovit opatrovníka k ochraně jeho práv [§ 29 odst. 3 zákona č. 99/1963 Sb., občanský soudní řád, ve spojení s § 64 s. ř. s.]. Na tuto výzvu soudu stěžovatel nereagoval ve stanovené týdenní lhůtě ani později. Soud proto nemohl ověřit, že ke změně poměrů odůvodňující nové rozhodnutí o osvobození od povinnosti soudní poplatek zaplatit v posledních dnech či týdnech skutečně došlo.

[10] Tvzení stěžovatele o zhoršení jeho situace za daných okolností nepůsobí přesvědčivě ani proto, že stěžovatel vystupoval jako zástupce účastníků (advokát) v řízeních ještě nedávno běžících před NSS (např. pod sp. zn. 3 As 23/2026 nebo 3 As 53/2026, v nichž učinil procesní úkony ve druhé polovině května 2026), což soud zjistil z vlastní činnosti. V tomto kontextu soud nepovažuje za pravděpodobné, že by stěžovatel nedokázal sdělit jméno lékaře, u něhož má dle svého sdělení plánovanou kontrolu apod. To věrohodnost jeho tvrzení o neschopnosti hájit své vlastní procesní zájmy před soudem výrazně snižuje.

[11] Za těchto okolností soud neshledal důvody ani pro vyhovění návrhu na prodloužení lhůty k předložení skutečností odůvodňujících žádost o osvobození od soudních poplatků. Stěžovatel o osvobození požádal poprvé již koncem března 2026. Jestliže ke své žádosti nepřipojil všechny potřebné informace a listiny již v té době, nic mu nebránilo tyto skutečnosti soudu doplnit kdykoli později, a to i bez zvláštní výzvy. Jako právní profesionál si přitom musel být vědom toho, že soud bude k řádnému posouzení žádosti požadovat konkrétní tvrzení a jejich doložení, a že bez splnění této povinnosti nelze o osvobození rozhodnout kladně.

[12] Zároveň nelze přehlédnout, že stěžovatel disponoval dostatečně dlouhým časovým prostorem k tomu, aby rozhodné skutečnosti osvědčil, případně alespoň relevantním způsobem doložil překážky, které mu v tom měly bránit. Pokud tak neučinil, ač k tomu měl objektivní možnost, nelze tuto jeho nečinnost zhojit dalším prodlužováním lhůty. Není tedy namístě lhůtu prodlužovat (NSS již v obdobné věci téhož stěžovatele postupoval shodně, a to v usnesení ze dne 13. 2. 2024, č. j. 9 As 247/2023-73).

[13] Stěžovatel ve lhůtě stanovené usnesením č. j. 2 As 203/2025-36 soudní poplatek za kasační stížnost nezaplatil ani soudu nesdělil žádné okolnosti, které by osvědčily, že tento soudní poplatek nemohl bez své viny zaplatit, a jeho tvrzení neodůvodňují nutnost znovu rozhodnout o osvobození od soudních poplatků. Lhůta k zaplacení soudního poplatku za kasační stížnost tak marně uplynula dne 22. 5. 2026.

[14] Jelikož stěžovatel soudní poplatek ve stanovené lhůtě nezaplatil, NSS řízení o kasační stížnosti podle § 47 písm. c) s. ř. s. ve spojení s § 120 téhož zákona zastavil.

[15] Výrok o nákladech řízení se opírá o § 60 odst. 3 větu první ve spojení s § 120 s. ř. s., podle něhož žádný z účastníků nemá právo na náhradu nákladů řízení, bylo-li řízení zastaveno.

**Poučení:** Proti tomuto rozhodnutí **nejsou** opravné prostředky přípustné.

V Brně dne 18. června 2026

Eva Šonková  
předsedkyně senátu